

Mot.
1988/89
Ju701

Motion till riksdagen

1988/89:Ju701

av Margit Gennser (m)

Häktningstiderna

Häktning är ett av de längst gående ingrepp den enskilde kan utsättas för. Häktning får därför endast ske i vissa kvalificerade fall och om möjligt skall andra åtgärder tillgripas, exempelvis reseförbud med anmälningsskyldighet. Normalt sett medför häktning en långt gående isolering av den som drabbas. Större delen av tiden är han inlåst i en cell och ofta råder stor restriktivitet vad gäller besök eller mottagande av brev eller telefonsamtal.

Det måste vara möjligt att anhålla och häkta personer misstänkta för brott. För vissa brottstyper gäller även att häktningstiden kan bli lång. Detta är särskilt fallet ifråga om narkotikabrott som ofta kräver omfattande utredningsarbete för polis och åklagare, där ett stort antal personer måste höras angående den misstänktes brottslighet.

Men häktningstider kan i vissa fall bli mycket långa. Personer kan vara häktade upp till 6–8 månader. Det är otillfredsställande att personer kan sitta häktade så lång tid. Längden på häktningstiden har i vissa fall direkt samband med polis- och åklagarresurser. Är resurserna otillräckliga tar utredningen av brottet längre tid och därmed förlängs perioden i häktet för den misstänkte. Men i en rättsstat måste även eventuella brottslingars rättigheter bevakas. Det finns för övrigt skäl att understryka att vissa av dem som häktats helt frikänns vid följande rättegång. Bristande resurser inom rättsväsendet får inte gå ut över enskildas frihet.

Det finns därför anledning att överväga om särskilda krav bör gälla för att en person skall kunna kvarhållas i häkte efter det att viss tid förflutit. Man skulle möjligen kunna överväga att införa en tidsgräns, efter vilken det skulle krävas "synnerliga skäl" för att häktningsbeslutet skulle bestå. En sådan ändring skulle medföra att domstolarna fick göra en ny prövning av de skäl som åberopas för fortsatt häktning. Det skulle även innebära att polis och åklagare måste påskynda utredningen. Det är dock uppenbart att en sådan förändring inte skulle kunna genomföras utan markanta förstärkningar av främst polismyndigheterna och åklagarmyndigheternas resurser. På motsvarande sätt skulle förstärkningar bli nödvändiga för att exempelvis rättspsykiatriska undersökningar skulle kunna utföras snabbare. Det kan dock tänkas att det finns andra och bättre lösningar vad gäller förkortade häktningstider. Denna fråga bör bli föremål för utredning.

Hemställan

Mot. 1988/89

Ju701

Med vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär utredning med syfte att förkorta
håktningstiderna på sätt som i motionen angivits.

Stockholm den 25 januari 1989

Margit Gennser (m)